

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ετήσιος	Λέβα 15.
Εξαμήνιος	8
Εξάμηνο	12.
Ετήσιος	20.
Εξαμήνιος	12.

Αι συνδρομαί γίνονται δεκταί εις χρυσόν, διηκνείς ταχυδρ. επιταγάς, και γραμμάτια της βουλγαρικής τραπεζής δι' επιστολής επί αυταίς.

Τα γραφεία της «Οδησού» εν τφ.Α. τμήματι αριθ. 534.

Αι συνδρομαί προπληρώνονται

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Διὰ πάσαν αίτησιν άπευθυντέον: A la direction du journal «Οδησός».

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εν τφ Α.	σελίδα 6	στίχος 1	λίθον
Εν τφ Β.	»	»	80 εκατοστά
Εν τφ Γ.	»	»	40 »
Εν τφ Δ.	»	»	20 »

Διά διαρκείς άγγελίας γίνονται ιδιαίτεροι συμφωνίαι

Τα προς την «Οδησόν» άποστέλλόμενα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται δέον δέ να φων ενυπόγραφα και δηλώσιν τον τόπον της προελεύσεως, διότι άλλως δεν λαμβάνονται επί όψει.

Φόλλον του παρελθόντος έτους τιμάται 3 λίθων.

Έκαστον φύλλον τιμάται 20 εκ.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Γνωρίζομεν τοις κ. κ. συνδρομηταίς ήμῶν ότι άνεθήκαμεν την αντιπροσωπείαν της τε έφημερίδας και του τυπογραφείου ήμῶν καθ' άπασαν την Ν. Βουλγαρίαν τφ κ. Άντωνίω Παχώνη πράκτορι διαφόρων έμπορικῶν αλκωγ, όστις έχει τὸ δικαίωμα νά εισπράττη και τὰς συνδρομάς.

Εκ του Γραφείου.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Αι Βουλγαρικαί έφημερίδες δημοσιεύουσιν περίεργον τινά επιστολήν του Ναούμ Τουφεζήεφ του θεωρουμένου ως ενός των φονέων του Μπέλιζεφ.

Η επιστολή αυτή ήτις άποστέλλεται εις άλλον βούλγαρον πρόσφυγα, του αυτού φονάματος τον Μάονη Γεωργίεφ, κατεσχέθη εν Βελιγραδίω, εν τφ ταχυδρομείω άπεστάλη δ' εις την βουλγαρικήν κυβέρνησιν υπό ενός στενού φίλου του Υπουργείου των Εσωτερικών Δζάγια. Η επιστολή αυτή πραγματεύεται περί σχεδίων, δολοφονίας των εν τοις πράγμασι πολιτικῶν άνδρων της Ηγεμονίας. Ιδοὺ περικοπαί τινες αυτής:

«Εάν ο Πορφύριος (Καλίτκωφ ο συνέννοχος του Πανίτζα)δεν ποείποτε διὰ τον Χρήστον, τον φίλον μεθ' ου εζη εν Κηπόλει να σέ το είπω εγώ. Την 10 Σεπτεμβρίου εκάλεσα τον Χρήστον εις Οδησσόν και έσχεδιάσαμεν όμοῦ την υπόθεσιν.

Καθ' όν χρόνον έμενα εις Κηπολιν εύρον κάποιον φίλον του, τον όποιον εγνώρισα και έμελέτησα, και όστις ήλθε να μ' εύρη, εξηγήτην δ' εις αυτόν τίνος πρέπει να σπάσωμεν την κεφαλήν. Ο Χρήστος αυτός μοι είπεν ότι ήμπορεί να τον εύρη, προσθέσας ότι περί αυτού δυνάμεθα να ειμεθα άσφαλείς ότι θα τελειώση την δουλεία. Αυτός είναι βούλγαρος, καλός δια τοιαύτην εργασίαν, και από παιδικής ηλικίας άσχολούμενος μ' αυτό το έπάγγελμα εις Κηπολιν.

Πρό όλίγων ημερών έλαβον επιστολήν από τον Χρήστον, όστις με είδοποιεί ότι ή εργασία πηγαινει καλώς, και ότι δεν μένει τίποτε άλλο παρά να του δειχθούν τα πράγματα ο Βούλκοβιτζ, και ο Νάτζεβιτζ.

Στείλέ μου, σε παρακαλώ, και μάλιστα αν δύνασαι δύο φωτογραφίας του μακαρίτου μας Πατρίκα.

Η έφημερίς Πλόβδιφ παραθέτει και τὰς εξής λεπτομερείας περί των εν τη επιστολή ταύτη σχεδιων, καθά εξαγεται εκ της γιγγομένης εν Κων/πόλει ανακρίσεως.

Αμα κατά Σεπτέμβριον 1891 οι εξ Οδησσού άποσταλέντες εις Κηπολιν Χρήστος Στέρκοφ, λεγόμενος Πόπετο, Δημήτρης Φίλιπποφ, λεγόμενος χαπάης, και Κάλτζος Λεχαντζής, όλοι εκ Ρέσεν της Μακεδονίας δεν επέτυχον να φονεύσιν τον ύπουργόν Νάτζεβιτζ και τον Βούλκοβιτζ, προς όν σκοπόν άπεστάλησαν, άπεφασίσθη να φονευθῇ ο Βούλκοβιτζ, καθό διαρκώς μένων εν Κηπόλει. Πρός τουτο ήλθεν εξ Οδησσού ο ίδιος Τουφεζήεφ την 20 Δεκεμβρίου και κατέλυσεν εις το εν Γαλατά Μετόχιον του «Αγ. Παντελεήμονος». Προσλαμβάνονται ως δολοφόνοι ο Χρήστος καφεδζής και ο Αλβανός Γεώργιος Μερτζάνης οίτινες άρνούνται και λαμβάνουσιν ανά 4 λίρας όπως τηρήσωσιν έχευθείαν. Διά τον αυτόν σκοπόν ο Χρήστος και Μερτζάνης προσεκλήθησαν και κατά μήνα Αύγουστον υπό του Τουφεκσίεφ. Κατά τα λεγόμενα αυτών των δύο, βραδύτερον ήλθον εις Κηπολιν εξ Οδησσού δύο έτερα πρόσωπα άτινα εύρον τον Τουφεκσίεφ αλλά τα όνόματα αυτών άγνοεί ο Χρήστος. Ο υπάλληλος του ρωσσικού ταχυδρομείου Σισμάνωφ, ήρχετο παρά τφ Τουφεκζίεφ παρουσία του Χρήστου και έλάμβανε μέρος εις τὰς διαπραγματεύσεις και την προπαρασκευήν της δολοφονίας. Ο αυτός Χρήστος λέγει εις την κατάθεσιν του: «Ο Βλαδιμίρ Σισμάνωφ γνωρίζει καλώς τους δολοφόνους και δύναται να είπη τα όνόματα αυτών. Ο Βλαδιμηρος Σισμάνωφ αυτός άπεσπίασθη των χειρών των Τυρκων και σινωδεύθη υπό του ρώσσου διερμηνέως εις το ρωσσικόν άτμόπλοιον

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΣΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

ΑΘΡ. 111. Τα δημόσια ειδικά και μέσης παιδείας σχολεία συντηρούνται υπό του κράτους, των νομών, των επαρχιών ή των δήμων.

ΑΘΡ. 112. Η σύστασις νέων τοιούτων σχολείων γίνεται κατά νομοθετικήν τάξιν, εάν τα έξοδα της συντηρήσεως αυτών πρέπει να καλυφθώσιν εν μέρει ή εν όλω υπό του δημοσίου προϋπολογισμού.

ΑΘΡ. 113. Εχ' δήμους, επαρχίας ή

νομοίς έχονσι στερρά κεφάλαια άποφέροντα αρκετά έσοδα προς σύστασιν και όλικήν συντήρησιν αυτών, τοιαύτα ιδρύματα καθίστανται δι' άποφάσεως μόνον του ύπουργείου.

ΑΘΡ. 114. Τα υπάρχοντα δημοτικά επαρχιακά και νομαρχιακά, μέσης παιδείας ή ειδικά σχολεία, βοηθούνται υπό του κράτους κατά τα δύο τρίτα εκ του ποσού των διδασκαλικών μισθών συμφώνως τφ άρθρῳ 182.

ΑΘΡ. 115. Τα δημοτικά μέσης παιδείας ή ειδικά σχολεία ιδιόνοντα καθόλου συμφώνως με τὰς διατάξεις του παρόντος νόμου δια τα δημόσια σχολεία.

ΑΘΡ. 116. Τα δίκαια και καθήκοντα των σχολικῶν έφορειών, των νομαρχιακών συμβουλίων των διαρκῶν έπιτροπῶν και των νομαρχιακών συμβουλίων των διαρκῶν σχολικῶν συμβουλίων, τα καθορίζομενα δια τα προκαταρκτικά σχολεία, αναφέρονται και εις τα δημοτικά, μέσα ή ειδικά σχολεία.

ΑΘΡ. 117. Ούτε μία κλάσις δημοτικού μέσου ή ειδικού σχολείου δύναται να άνοιχθῇ άνευ προηγουμένης έγκρίσεως του ύπουργείου.

ΑΘΡ. 118. Σχολεία ή χωριστά τμήματα λειτουργούντα άνευ τοιαύτης άδειας κλείονται και οι υπαίτιοι εθύνονται δια τὰς έπαγομένους ζημίας.

ΑΘΡ. 119. Ούτε εν δημοτικόν μέσον ή ειδικόν σχολείον δύναται να άνοιχθῇ εάν εκτός των υλικῶν μέσων δεν έχει και πρόσφορον κτίριον τ' άπαραίτητα όργανα και άνάλογον διπλωματούχον προσωπικόν ως τοῦτο απαιτείται και δια τα δημόσια σχολεία.

ΑΘΡ. 120. Άδεια προς ίδρυσιν δημοτικού μέσου ή ειδικού σχολείου απαιτείται τουλάχιστον 4 μήνες πρό της έναρξεως του σχολικού έτους.

ΚΕΦ. ΙΑ.

ΜΕΣΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

ΑΘΡ. 121. Σκοπός της συστάσεως των μέσων εκπαιδευτικῶν ιδρυμάτων είναι παροχή εις τους νεανίας εύρυθμων γενικῶν γνώσεων και παρασκευή αυτών δι' ανωτέρων επιστημονικήν μόρφωσιν.

ΑΘΡ. 122. Τα σχολεία της μέσης παιδείας διαιρούνται εις δύο παροδόσεις: κατωτέραν περιλαμβάνουσα τρία έτη και ανωτέραν περιλαμβάνουσαν 4 σχολικὰ έτη.

ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ

τακτικού άνταποκριτοῦ.

12. Μαρτίου 1892.

Ένθυμονοῦνται οι άξιότιμοι άναγνώσται της «Οδησού» ότι υπεσχέθην εν τη τελευταία μου έντευθεν να γνωρίσω αυτοίς το άποτέ-

λεσμα της ψηφοφορίας του νέου Δ. Συμβουλίου του φιλελευθέρου Συλλόγου της ήμετέρας πόλεως «Ευξείνος Πόντος». Η έκλογή ως γίνεται δήλον εκ των κάτωθι πορσώπων υπήρξεν άρίστη και έπιτυχής, ύπάρχει δέ παρ' άπασιν έσχηματισμένη βεβαία πεποίθησις περί του αίσίου αποτελέσματος της νέας έκλόγης. Κατ' αυτήν το νέον συμβούλιον του Συλλόγου αποτελείται εκ των κ. κ. Άρκαδίου Δημητράκοπούλου προέδρου, Σακράτους Ιωαννίδου αντιπροέδρου, Ιωάννη Σβορώνου ταρίου, Ευάγγ. Τσίκα γεν. γραμματέως, Σταύρου Δεσποτοπούλου ειδικού και Γεωρ. Χαριμαντά, Κ. Λασκαρίδου, Π. Παπαζαχαρίου, Στεφ. Τσιτσίνια, Κομνηνού Μπίλλη και Νικολ. Φορτούνα συμβούλων. Έχοντες υπ' όψει την μόρφωσιν και την αυταπάρνησιν ύφ' όν υπέρ των κοινῶν ήμῶν πραγμάτων εμπνέονται οι άνω κύριοι πεπεισμεθα ότι άνταποκριθήσονται έπαξίως εις τὰς απαιτήσεις του φιλομούσου σωματείου. Ο πανηγυρικός της Α. Π. του σεβαστού ήμῶν ιεράρχου, άφ' ήκε ζωηράς έντυπώσεως εν τη καρδιά πάντων των παρευρεθέντων, κατά παράκλησιν δέ πολλῶν έκφρασάντων την επιθυμίαν. όπως ιδώσιν αυτόν δημοσιευόμενον πιστευόμεν ότι ή Α. Π. εξαποστέλει αυτόν προς δημοσίευσιν εν τη φιλη «Οδησά».

Την παρελθούσαν παρασκευήν άνεχώρησεν έντεθεν κατευθυνόμενος εις την εν Φιλίππουπόλει θέσιν του, ο διερμηνεύς του ένταύθα ύποπροξενείου κ. Λάμ. Ένωάλης. Άναχωρούντα προέπειψαν μέχρι του σταθμού οι πολλοί αυτοῦ φίλοι, εύχόμενοι αυτώ τα εικότα. Ο κ. Ένωάλης κατά την ύσφ' βραχύβιον τόσφ και άποτελεσματικήν εν Πύργῳ διαμονήν του κατεκτήσατο τὰς καρδίας των πλείστων πολιτῶν, οίτινες επί πολὺν χρόνον αναμνησκάνται των πολυτίμων του άγαπητοῦ κ. Ένωάλην ταύθα ύπηρεσιῶν, ο μετά λύπης είδόν' άπερχόμενον εκ Πύργου. Η διεύθυνσις του ύποροξενείου άνετέθη προσωρινῶς τφ από πολλοῦ διαμένοντι ένταύθα δικηγόρῳ κ. Β. Ρατπάρχη.

ΤΗΣ ΩΡΑΣ

Η ΠΟΙΗΣΙΣ.

Ποιητής τις άνέγνωσεν εις φίλον του μερικούς στίχους, μετά τοῦτο δ' εξήγησεν την γνάμην του. «Εγώ εύρίσκα, είπεν αυτός, ότι ήθελεν είναι καλλίτερον εάν οι στίχοι σε είχαν περισσότερον πῦρ, ή το πῦρ περισσότερους στίχους σου».

Εν Βάρνη τη 17η Μαρτίου 1892.

Η ΡΩΜΟΥΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΔΙΑΘΗΚΑΙ.

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Κωνσταντίνου Ζάπκα ὁ Ἑλληνας κόσμος διατέλει ὑπὸ τὴν κράτος ὀδοντράς ἀδελφονίας, εἰς ἣν εἶχε δώσει χώραν ἢ μέχρι βεβαιώσεως κυκλοφορήσασα ὑπόψιν, ὅτι ὁ μέγας ἔθνικος ἀνὴρ ἀπεβίωσεν ἄνευ διαθήκης. Τοιοῦτον γεγονός ἐστὶν ὑπὸ τῶν πραγμάτων διεπιστωτόν, ἥτοι πραγματικῶς φάσεως ὅπως ἐπιδράσῃ, ὡς γινώσκουσι τῆς ἡλικίας συναισθήσεως τοῦ πανελληνίου, ὅπερ ὅλως διαφόρως ἀπεβλεπεν εἰς τὰ ἐμπνέοντα τὴν ἐκλείψασαν προσωπικότητα αἰσθημάτων, καὶ ὅλην αὐτῆς τὴν ὑπαρξίν. Τὸ ὄνομα τῶν Ζάπκα ἀπὸ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐξοικειώθησαν πάντες νὰ θεωρῶσιν ὡς τι ἰδανικώτερον τῶν κοινῶν βροτῶν σημαίνον, ἐκπροσωποῦν ἐν σερῇ γενεῶν ἡδὴ ἰδέαν μάλλον ἢ πράγμα, καὶ ἰδέαν ὑψηλὴν, αἰθερίαν, ὡς ἄστρον τελευτῶν ἀκτινοβολοῦν καὶ φωτίζον τὴν ἐθνικὴν πορείαν. Μυριάδες τόμων διδασκαλίας καὶ νοουθεσίαν, δι' ὧν ἐνωτίζεται συνήθως ἡ πρὸς τὴν γενέθλιον στοργή, ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσις, ὁ ἀρρηκτος καὶ ἱερὸς δεσμός ὁ συνδέων τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν αὐτὴν ἐθνικὴν οἰκογένειαν, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃσι νὰ διαπλάσωσι τὸν τύπον, ἐκείνον τοῦ χαρακτῆρος, εἰς ὃν πᾶν ἔχει μαγευτικὰ καὶ θεσπεσίους γραμμὰς τὸ παράδειγμα τοῦ ζῶντος, ὁ ἐμπρακτος βίος τοῦ Ζάπκα. Βίος τοῦ ὁποίου οἱ στοιχηδὸν ἐξελασόμενοι σταθμοὶ δὲν ἦσαν καὶ δὲν εἶναι ἢ τόσαι βωμολοχικαὶ πατριωτικοὶ διαπύροι, γηγάδες, ὡς τὸ ἡγνῶναι ἢ διάνοια τοῦ πολίτου τοῦ Ἀσπασίου τῆς Παλλάδος διὰ τοῦ στόματος τοῦ Σωκράτους ὁμιλοῦσα. Πατρὸς γὰρ καὶ μητρὸς κλπ. τιμιώτερον ἐστὶν ἢ πατρίς. Ὁ τύπος αὐτὸς τοῦ κατ' ἐξοχὴν πατριώτου, ὁ ἐνσαρκούμενος διαδοχικῶς καὶ κληρονομικῶς εἰς τοὺς φέροντας τὸ ἔθνικόν τοῦτο ὄνομα, ἐπὶ τῷ ὅποιον ὁ περήφανος εἶναι πᾶς Ἕλληνας ὡς συμπολίτης καὶ συγκοινωνός, δὲν θὰ παύσῃ ἀκτινοβολῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ στερεώματι, προσλαμβάνων νέαν ἔντασιν λάμψεως καὶ γοητείας μετὰ τὴν εὐρεσιν τῆς διαθήκης τοῦ Κωνστ. Ζάπκα. Εἰς τὴν ἐγγράφον αὐτοῦ ἀνεξιτήτως ἐχαράχθη ὡς τελευ-

τήν, θέλησιν ἢ μεγάλη ψυχὴ τῶν Ζάπκα τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἀκραιφνὴς καὶ ἀφευδὴς ἐκφράσις. Ὑπὸ τὴν ἡλικίαν καὶ βαρυσήμαντον τοῦτον ἔπαινον, ἀδύφρονον εἶναι ἔδωκε ἡ Ρωμουνικὴ ἀρχὴ θὰ θελήσῃσιν ἢ ὅν νὰ ἐκμηδενίσωσι τὴν θέλησιν τοῦ μεγάλου Ἑλλήνος πατριώτου ἀδελφότητος καὶ ἀδικοῦσαι. Ἐὰν δύνανται νὰ κατὰσχῶσι καὶ ἐπικαρπωθῶσι τὴν περιουσίαν τοῦ δὲν δύνανται καὶ νὰ τῷ ὀφείνῃσιν τὴν πραγματικὴν καὶ αἰωνίαν κληρονομίαν τὴν ὁποίαν κληροδοτεῖ μόνον εἰς τοὺς συμπατριώτας του, καὶ τῆς ὁποίας οὐδὲμία ἐπίγειος καὶ ὀλίγη δύναμις δύνανται νὰ διέξῃ ὥστε κατὰ κεραίαν τὴν μεγάλην ἀξίαν. Ἡ κληρονομία αὕτη συνίσταται εἰς τὸ ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ σφόδρα πολυτιμώτερον τὸ παρὰ δῶκεν δὲν δύνανται τῆς πρὸς τὴν πατρίδα προσήλωσιν, τῆς πρὸς αὐτὴν ἀκραιφνούς πίστεως, τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν μεγαλεῖον, τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐφημίαν τοῦ ἔθνους. Ἡ ἐκ τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἰσχύος κληρονομία ἀρκεῖ διὰ τοὺς ὁμογενεῖς τοῦ ἐγγενοκλειστήσαντος ἐπὶ τῆς πατρὸς αὐτῆς χαρισσομένης τρυφῆς βαδίζοντες καὶ ὑπὸ τῆς στήλης τοῦ πυρός αὐτῆς ποδηγετούμενοι.

B.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Ἰδοὺ λεπτομέρεια τινὲς τῆς γνωστῆς δίκης τοῦ ἐπὶ κατασκοπεῖα καταδικασθέντος ὑπὸ τὸν πρηνικὸν δικαστήριον Σοφίας Λιουμπούσκην. Ἡ ἐκδίκασις ἐγένετο παρόντος μεγάλου πλήθους, ὅπερ ὑπερπλήρου τὴν αἴθουσαν τῶν συγκεκολλημένων. Σημειώρηται, κατὰ γορομένου ἦν ὁ διδάκτωρ Στ. Δάνερ. Ὁ Λιουμπούσκης, εἶναι ἡλικίας 40—45 ἐτῶν. Πολωνός τὴν ἐθνικότητα ὑπηρετήσας εἰς τὸν Αὐστριακὸν στρατὸν ὡς ἀξιωματικός καὶ ὡς λέγεται ἐξαιρεθείς τῆς ὑπηρεσίας ἐνέκα κατασκοπείας. Ὁ καταδικασθεὶς ὁμιλῶν ἐλευθέρως τὴν Ρωσικὴν γλῶσσαν, ἐκ τῆς ἐξηγείται πρὸς τὸ δικαστήριον, τηρεῖ στάσιν ἐλευθεράν, μολοντι φαίνεται ὅτι ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἀνέτος στάσις τοῦ εἶναι ἐπιτηδευμένα. Ὁ Λιουμπούσκης εἶναι ἀπλούστατα ἐνδεδυμένος, φέρει δὲ τετριμένα καὶ πεπαλαιωμένα φορέματα. Ἐκ πᾶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλει εἰς τοὺς ἐμπειρο-

τέχνους, καταφαίνεται ὅτι κατέχει ὑψηλὰς γνώσεις ἐν τῇ στρατιωτικῇ τέχνῃ.

Κατεδικάσθη εἰς ἐντὸς προϋρίου καθειρξίν 8 ἐτῶν καὶ πρόσθιον 20350 λέβων.

Ἐκ τῶν μαρτύρων ὁ Κυβάτζερ, πρὸς ὃν εἶχεν ἀποταθῇ ὁ Λιουμπούσκης ἐμολόγησε καθάρως καὶ πιστῶς αἱ συμβάντα, ἅπερ καὶ ὁ κατηγορούμενός ἀνεγνώρισεν. Ὁ ἕτερος ὁμῶς αὐτῶν ὁ Ζεζετάρσκη, προσέβη εἰς κατάθεσιν οὐχὶ θετικήν καὶ μάλιστα καὶ αὐτὸν ἐνοχοποιῶσαν.

Ὁ καταδικασθεὶς ἔχει δικαίωμα ἐφέσεως.

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Βιλνάρπρ διατίθηται ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῆς μεραρχίας Ρουχέζοϊκόν, ὁ δ' ἀντισυνταγματάρχης κ. Πλίμερ εἰς ὁμοίαν θέσιν ἐν Σούρλα.

Ὑπεγράφη τὸ οἰκάζιον πρὸς ἐνέργειαν ἐκλογῶν διὰ τὰς κενωθείσας βουλευτικὰς θέσεις ἐνέκα θανάτου ἢ ἄλλων λόγων. Αἱ ἐκλογαὶ γελήσονται τῇ 12 Ἀπριλίῳ ε. ε.

Ἡ ἐκκλήτῃ τῶν νέων ἀργυρῶν πεντολέβων ὁριστικῶς ἀνετέθη εἰς τὴν Βιδυμχάικην Τράπезαν τῆς Βούδα-Πέστης.

Ὁ ἐν Σοφίᾳ διπλωματικός πρᾶκτορ τῆς Ἑλλάδος κ. Γουπάρης μετατίθηται εἰς Ἀλεξανδρείαν ἀντὶ τοῦ κ. Ἀργυροπούλου μετατιθεμένου εἰς Σοφίαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ. Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν σχολικὴ ἐπιτροπὴ περιέρχεται πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν σχολικῶν οικοδομημάτων, ἵνα ἀποφανθῇ εἰς τὰ πάντα εἶναι ἀκωδικοῦμένα καὶ διηρημένα κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ νέου, περὶ ἐκπαίδευσιν γόμων. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ μεταδώσῃμεν τοῖς ἀγαγνύσταις τῆς Ὀδησσοῦ μετὰ τὸ πέραν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς.

ΕΛΛ. ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΝ. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης τετάρτης τὸ ἑλλ. Σχολαρχεῖον ἐργάζεται μετὰ δύο διδασκάλων τοῦ ἐνός ἐκ τῶν τριῶν Ι. Ἰωαννίδου στρατεύσιμου ὄγτος καὶ ἀποσταλέντος εἰς Προβαδὴ πρὸς παρουσίας ἐμπροσθεν τῆς ἐκεῖ

ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐργαζομένης στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὡς πληροφοροῦμεθα ἡ Ερρορεία ἀποῦσματο, τὰ ἀναγκαῖα διωδμήματα παρὰ τῇ ἐποπτῇ τῶν σχολικῶν, ὅστις πάλιν τηλεγραφικῶς ἐζήτησε τὴν ἀπόκυσιν τοῦ ἐ λόγῳ διδασκάλου καθὼς σὺν συμφώνῳ πρὸς ἐκπαίδευσιν νόμῳ οἱ διδασκαλοὶ στρατολογουῦνται κατὰ τοὺς μῆνας τῶν διωδμῶν. Πιστεύομεν ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ θάλαβη, ὅτι ὀφεί τὴν αἴτησιν τῆς Ερρορείας, καθόσον διὰ τῆς ἀπουσίας τοῦ διδασκάλου τούτου χαλαίνει λιάν ἡ τακτικὴ τῆς σχολῆς λειτουργία τοῦ ἐν λόγῳ διδασκάλου μάλιστα διδασκόντος ἐκτὸς ἄλλων μαθημάτων καὶ τὰ φυσικομαθηματικά.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ὡς γράφονσιν ἡμῖν ἐκ Πόλεως τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐν εὐρεὶ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν εὐομαῖνοι οἱ ἀρραβωνεῖς τῆς ἀξιερατοῦ ἐν ἡγμένης καὶ πολυφύερνους δεσποινίδας Ρόζας Π. Πηλίδου μετὰ τοῦ ἐπίσης χρηστοῦ καὶ καλοῦ νέου κ. Νικολάου Σ. Βουλκιωφ, ἀρχιγραμματέως τοῦ Νομαρχείου Πέγου.

Ἡ «Ὀδησσοῦ» θερμότητα ἀπονεύουσα συγχαρητήρια τοῖς μὴ στευθεῖσιν, εὐχεταὶ αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέλναι.

ΚΑΙΡΟΣ. Ὡς παγερός καὶ ἀπειλητικός μᾶς ἐράνη ὁ Μάρτιος, εἰς τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ, τόσῳ γλυκὺς καὶ εὐπροσέγγιμος καθίσταται κατὰ τὸ μέσον, ὡς ἐλπίζομεν δὲ τοιοῦτος ἐξακολουθήσει καὶ μεχρὶ τέλους. Δέγομεν ὡς ἐλπίζομεν, ἔχοντες ὑπὸ φεῖ τὴν ἀσπασίαν του καὶ τὸ εὐμετάλλητόν του, ἀπὸ κατὰστασαν διὰ τοῦτο καὶ παρρημιῶδῃ.

ΘΑΝΑΤΟΣ. Τὸ τριετές ἀγγελοῦδι τοῦ καλλίστου ἡμῶν φίλου κ. Δημ. Τράκογλου, ἡ θελκτικὴ καὶ πλήρης μειδιαιμάτων, θυγάτηρ τοῦ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ἀπέθανε τὸ παρελθόν Σάββατον ὄνμα τῆς παρὰ τοῦ ἐπιδημίας καὶ ἀπὸ ληθῆς ἵνα συγκαταρῇ τῇ πρὸς τὸν οὐρανίον ἀγγελισκῶν τῶν ὑμνούντων, διὰ τῶν ἀθῶν αὐτῶν, χεῖρας τῶν Πλάστην τῆς Κρίσεως. Συλλυπούμεθα τῇ φίλῃ ἡμῶν μετὰ τῆς οἰκογενείας του εὐχόμενοι αὐτοῖς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

(3) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ • ΟΔΗΣΣΟΥ • (3)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

II

Ἡ ἈΡΕΤΗ ΚΑΙ Ἡ ΔΙΣΤΥΧΙΑ.

(πρωτότυπον Διμήτριου).

Εὐδὺς εἶδον ἐρχόμενον, ἐνὰ ὑψηλὴν μετὰ στολῆς ὅστις ἀνήγγειλε τῷ Δημητρίῳ ὅτι ὁ Κόριός τοῦ Βαρώνος Σαπουνσβούργ δὲ θεωρήσῃ μεγάλην τιμὴν ἐν ὁ κ. Δημήτριος μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ συγκάτενόν νὰ τιμήσῃ τὴν χορευτικὴν μετὰ συμποσίου ἐφ' ἑσπερίδα τὴν ὁποίαν προτίθεται νὰ δώσῃ κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην.

Ὁ Δημήτριος ἔρεψε λιάν ἐκστατικὸς

ἐκ τῆς προσκλήσεως ταύτης. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πᾶς ὁ βαρὺν Σαπουνσβούργ μετὰ τὴν χαίρων ὑπόληψιν παρὰ τῇ Αὐλῇ κατεδέχθη νὰ προσκαλέσῃ αὐτὸν εἰς δεῖπνον καὶ μάλιστα οἰκογενειακῶς. Ἐν τούτοις δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνήσῃ τὴν ἐκκλήρωσιν τῆς πάνυ εὐγενεῖς ἐπιθυμίας τοῦ βαρὺν του, ἐθεώρησε ταύτην δι' αὐτὸν μεγάλην καὶ ἐξαίρετην τιμὴν.

Ὁ ὑπηρετὴς ὑποκλίθει ἀντὶ τῆς ἀμύξης καὶ ἀνεχώρησε ἡ δὲ σύζυγος τοῦ Δημητρίου παροῦσα εἰς τὴν συνδιαιξίν εἶπε τῷ συζύγῳ τῆς.

Δὲν γνωρίζω διατ' ἀπροσδόκητόν τι αἰσθημα μοι ὑπαγορεύει ὅτι ἔδει νὰ μὴ ἀποδεχθῶν τὴν προσκλήσιν τοῦ βαρὺν, τὸ ὄνομα τοῦ μοι ἐνέπνευεν εὐδὺς ἐξ ἀρχῆς φόβον. Προβλέπω πλέον κτάνην καὶ δόλον ἐν τῇ προσκλήσει ταύτῃ.

Πάσσε, φιλάτη μου, τὰς ὑποψίας καὶ τοὺς φόβους σου, τοὺς ὁποίους σοι ἐνέπνευσε ἡ ἀπροσδόκητος αἰτὴ πρόσκλησις. Βεβαίως εἶχα μεγάλη τιμὴ δι' ἡμᾶς τὸ νὰ συνδειπνήσωμεν μετὰ διαφορὰ πρόσωπα τῆς Αὐλῆς χαίροντας τὴν εὖνοιαν τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀλλ' ἴσως ἡ εὐγένεια τοῦ βαρὺν, αἱ μεγάλαι ἐμπορικαὶ μου ἐπιχειρήσεις, τὸ σοβαρὸν καὶ χάρειν τοῦ ὄρους σου, τὸ ἀφελὲς τέλος πρόσωπον τῆς Ἑλένης μας, ἴσως λέγω, ὅλα αὐτὰ ἐκτὸς τὸν βαρὺν νὰ καλλιεργήσῃ μετ' ἡμῶν οἰκογενειακὰς σχέσεις. Πήγαντε λοιπὸν νὰ ἐτοιμώσῃτε καὶ ἄρες τὰς ὑποψίας σου. Ἡ Εὐφροσύνη ἀπῆλθεν, ὁ δὲ Δημήτριος προσεέκλεσε τὴν θυγατέρα του εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήγγειλε τὴν πρόσκλησιν τοῦ βαρὺν. Ἡ Ελένη μετ' ἀπορίας ἤκουσε τοῦτο, ἀλλ' ὡς πάσαι αἱ

νεάνιδες μετὰ χαρὰς ἀπεδέχθη αὐτήν. Τρέξε, κόρη μου, εἶπεν ὁ πατήρ τῆς νὰ ἐνδύθῃς ὅτι κόσμιον καὶ ἀφελὲς ἐνδυμα ἔχεις θέλω ἀπόψε νὰ εἶσαι ἡ βασίλισσα τοῦ χοροῦ. Νὰ ἐκπλήξῃς τοὺς υπερφάνους ἀδελφούς καὶ νὰ τοὺς κάμῃς νὰ θαυμάσῃν τὴν Ἑλληνικὴν ἀραιότητα, στολισμένην ἀπὸ τὴν ἀρετὴν καὶ τόσα ἄλλα προτερήματα. Διότι ἀποτόιούτου εἶδους ἀραιότητα πρέπει νὰ περιβάλλεται πᾶσα νεάνις καὶ οὐχὶ ἀπὸ ψευδεῖς πθηκισμούς καὶ ζένας ἀπομιμήσεις. Ἡ Ελένη ἦτο τότε δεκαεξάτης, μελᾶγχρους μετ' ὠραίους καὶ γλαυκοὺς ὀφθαλμούς περιβαλλομένης ἀπὸ ἰσχυρὸν στεφάνην, καὶ ἐκπέμποντας γλυκύτητα καὶ θελκτικὰ βλέμματα πρὸς καθὼν τὰ πόσιν τινὰ συμπάθειαν εἰς τὸν παρατηρητήν. Τὸ ἀνάστημα αὐτῆς

ΣΧΟΛΙΚΑ.

Εν Βάρνη τη 16 Μαρτίου 1892

Κύριε συντάκτα της εφημερίδος «Οδησός».

Θελήσατε παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσετε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς εφημερίδος ἡμῶν τὰ ἀκόλουθα.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐν τῷ ἀρ 86 φύλλου τῆς εφημερίδος ἡμῶν δημοσιευθείσης διατριβῆς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Σχολικά», οὐδὲν ἄλλο ἔχω νὰ εἰπῶ τῷ ἐπιστελλαντί ὑμῖν ταύτην, ἢ νὰ τῷ ὑπομνήσω τὸ «Μὴ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης».

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

Ἡ διευθ. τοῦ Α. Ἑλλ. Παρθεναγωγείου.
Α. Κ. ΓΙΑΚΩΜΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΥΠΡΕΠΕΙΑ ΒΙΤΑΝΟΒΑ ΣΜΙΛΟΒΑ

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τῆς ἄνω σεβαστῆς γράϊας πενθερᾶς τοῦ συμπαθοῦς καὶ καλοῦ ἡμῶν φίλου κ. Εὐστρατίου Ἀγγελίδου ἐπάρχου ἐν τῇ ἡμετ. πόλει καὶ θείας τῶν ἀξιολύμων ἐνταῦθα ἐμπόρων ἀδελφῶν Πανίτσα, ἐπισυμβάντα σήμερον περὶ 3-ην ὥραν τῆς πρωίας ἐνεκεν χρονίας νεφρίτιδος περιπλοκείσης τῇ ἐπαράτῳ ὑφλουέντῃ ἥτις καὶ ἐπετάχυνε τὸν πρόωρον θάνατόν τῆς ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν. Ἡ μακαρίτης τὸ γένος ἐλκουσα ἐκ καλῆς οἰκογενείας τοῦ Μ. Τυρνόβου τὴν πρότυπον ἀρετῆς, σωφροσύνης καὶ κοσμιότητος καὶ τῶν ἀρχαίων τῶν πατέρων μας ἡθῶν καὶ ἐθίμων ἀκριβῆς φύλαξ, καλλιεργήσασα ταῦτα δι' ὅλου τοῦ βίου τῆς.

Ἡ κηδεία αὐτῆς γενήσεται σήμερον τὴν 3-ην ἡμέραν μερῆς.

Συλλυπόμενοι ταῖς οἰκτρῶς πληγείσαις ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ αὐτῆς καρδίαις, ἐπιφωνοῦμεν τῇ μεταστάσει «Εὖ Σοὺ ἡ μνήμη αἰωνία».

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Καθ' ὅς ἐλάβομεν πληροφορίας, λέγουσιν οἱ «Καιροὶ» μετὰ τὴν δη-

μόυσιν τοῦ Β. Διατάγματος τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θ' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν λαὸν διὰ πολιτικοῦ προγράμματος, διαγράφοντος τὰς ἀρχὰς τῆς νέας κυβερνήσεως ἐν γενικαῖς γραμμαῖς. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ ὡς σημεῖα τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

— Τὴν π. Παρασκευὴν ἀρίκετο εἰς Ἀθήνας καὶ κατέλυσε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὁ νεαρὸς πρίγκηψ Πέτρος Κοβοῦργος τῆς Βραγαντίας, υἱὸς τοῦ πρίγκηπος Λουδοβίκου Αὐγούστου, ὅστις ἐνυμφεῖθ τὸ 1886 τὴν θυγατέρα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Βραζιλίας πρίγκηπισσαν Λεοπολδίνην, εἶναι δὲ ἀδελφὸς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδου. Ὁ νεαρὸς πρίγκηψ εἶναι ἡλικίας 26 μόλις ἐτῶν, γεννηθεὶς τὴν 19 Μαρτίου 1866 ἐν Ρίφ. Ἰαννείνῃ. Κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του, ἀντήλλαξεν ἱκανὰ τηλεγραφήματα μετὰ τοῦ ἐν Σόφια θείου του, ἔγραψε δ' εἰς αὐτὸν καὶ ἐπιστολάς. Χθὲς (8) ὁ πρίγκηψ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διερμηνέως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας κ. Γ. Ζαχαροπούλου, ἀπῆλθε διὰ τοῦ πρώτου τρένου τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Ναύπλιον πρὸς ἐπισκεψαὶ τῶν Μυκηναίων.

— Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἐκ Σύρου, δυνάμει τελεσιδικου δικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ κ. Βάλληνας ἐνηγόρησε κατὰσχέσιν ἐπὶ τοῦ ἀμιόπολου «Χίου» τῆς ἑλληνικῆς ἀεροπορίας.

— Ἡ πληρὴ αὐτῆς τοῦ Φαραώ, ἡ μαστίζουσα τὴν Θεσσαλίαν, ἐμπέει τὴν ἀπόγνῳσιν εἰς τὸν γεωργικὸν πληθυσμόν. Κατὰ νεώτερα τηλεγραφήματα ἐκ Λαρίσης, οἱ ἀρθούρατοι μὲν ἀνεφάνησαν ἐν πληθεύει τὰς περιφερείας τῶν πλείστων δήμων τῆς Λαρίσης καὶ προξενούσιν μεγάλας καταστρώρας εἰς τοὺς ἐσπαρμένους ἀγρούς. Πολλὰ φάρμακα προτείνονται εἰς καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ, ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἐτέθη ἀκόμη εἰς χρῆσιν.

— Συνελθόντες πλείστοι φοιτητὰὶ πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ πανεπιστημίου ἀπερρίσσαν νὰ εορτάσωσι κατὰ τὸ ἐτὸς τούτο εὐρωπαϊκῶς ὅσον οἷόν τε μεγαλοπρεπῶς τὴν ἐπέτειον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐξέλε-

ξαν πενταμελὴ ἐπιτροπείαν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν φοιτητῶν Δ. Μαρῆτη, Ἰωάν. Βαρδῆ Σ. Χατζημιχάλη, Δ. Μικρὴ καὶ Δ. Δοιβελοπούλου, ἥτις ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Φιλιππίδου, τοῦ τοσαῦτα παθόντος ἐν ταῖς ἐρήμοις τοῦ Φεζάν, θὰ προδῇ εἰς τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας.

— Κατὰ γενικὴν ἐν Ἀθήναις τετιοῦσιν ἐκ τῶν ἐκλεχθησομένων 207 βουλευτῶν, περὶ τοὺς 25 ἡμέρας ἐνθερμοὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ προγράμματος τοῦ κ. Χ. Τρικοῦπη οἱ δὲ λοιποὶ 57 θὰ ἀνῆλθωσιν εἰς τὰς διαφορὰς ἀποχρώσεις τῆς Βουλῆς μεταξὺ δὲ τούτων περὶ τοὺς 30 θὰ ἀκολουθήσωσι τὸ πρόγραμμα τῆς ἐνεστάσεως κυβερνήσεως.

— Ἐδημοσιεύθη τὴν παρελθούσῃ Πέμτην τὸ βασιλικὸν διάταγμα ἐγγελλόμενον τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς. Αἱ ἐκλογαὶ ἀρτίστησαν διὰ τὴν 3 Μαΐου ἡ δὲ νέα Βουλὴ θὰ συγέλθῃ τὴν 25 Μαΐου.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΥΠΟ ΠΙΘΗΚΟΥ.

Καρδινάλιος τις εἶχεν εἰς τὸν λαμόν ἀπόστημα, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἐκινδύνευσεν νὰ τιποθῇ, διότι ἦτο δύσκολον νὰ σχίσῃ τις αὐτὸ διὰ νυστηρίου. Πιθικός τις ἐν τῷ δαματίῳ αὐτοῦ ἔλαβε τὴν ἐρίφραν περισκελίδα τοῦ καρδινάλιου, καὶ ἔβαλεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Ὁ ἐξοχώτατος ἐκινήθη ἐπὶ τούτῳ εἰς τοιοῦτόν γέλωτα, ὥστε τὸ ἀπόστημα ἐσπασε. Ομοίον τι διηγούνται καὶ διὰ τὸν περίφημον ἑλληνιστὴν Ἐρασμον, ὅστις ἐπίσης ἰάθη ἐξ ἐνὸς ἐπὶ τοῦ στόματος ἀποστήματος, συνεπείᾳ σφοδρῶν γελάτων, οὓς προκάλεσεν αὐτῷ ἡ ἀνάγκη σιβίλλου μέγαν προξενήσαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θόρυβου «Επιστολαὶ ἀφανῶν ἀνδρῶν».

ΝΕΩΤΑΤΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

(Ἰδιαιτέρα ἐπηρεαστὰ «Ὀδησσοῦ»).

Παρίσι 10. — 16. Ἐνεκα διαλέξεων ἀντιθέτων δύο ἱεροκηρῶν τῆς ἐκκλησίας τῆς Μπελεβίλης, παρενέβησαν οἱ κοινωνιστὰ καὶ ἀναρχικοὶ διὰ κράυγαν

«Ζήτη. ἡ Κοινότης». Κατὰ οἱ ἡσυχαστοὶ οἱ καθολικοὶ ἀπῆλθον δι' ἐκκλησιαστικῶν ψαλμῶν, ἐπῆλθε δὲ συμπλοκή. Ἡ ἀστυνομία μετὰ δυσκολίας ἐπανεφέρει τὴν τάξιν. Οἱ καθολικοὶ τὸ ἐσπέρας ἐπανῆλθον με' ἀνῆρμένας λαμπάδας, ἀλλ' ἐφημεριος κατάρλωσε νὰ ἐρηνοποιήσῃ τὸ πλῆθος. Ἐν Ἰβρὺ ἐν τῷ παραθύρῳ τῆς στρατῶνος τῆς χωροφυλακῆς εἶρεθ. σὺλὴν μετ' ἐναύσματος περιέχων φοβεράς ἐκρηκτικὰς ὕλας.

Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε δύο ἀναρχικοὺς.

Παρίσι 17. — Ὁ Αἰμίλιος Φερρὶ ζητεῖ ὥστε τὸ κράτος νὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην τῶν προξενιζομένων ὑπὸ τῶν δυναμιστῶν ζημιῶν. Ὁ Λορμπὲ πρὸς βάλλει ἐπιφυλάξεις διαμαρτύρεται κατὰ ὑπανιγμῶν τοῦ τύπου ἐξασθενίζοντων τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Δρεϊφους σκοπεῖ νὰ προτείνῃ ὡς ἡ Κυβέρνησις ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκμετάλειψιν τῆς δυναμιτιδοῦ. Οἱ ἐφημεριοὶ προσκληθῆσονται νὰ καταγγίσωσι τὰς ζένας πρὸς τὰς συνήθεις ἱεροτελεστίας διαλέξεις. Ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη ἀσυζητητὴ τὸ νομοσχέδιον δι' οὗ ἐπιβάλλεται θάνατος εἰς τοὺς δυναμιστὰς. Ὁ Ροινεάρε(;) εἰσηγητὴς, ψέγει ὡς ὑπερβολικὰς τὰς αἰτουμένας διὰ τὰ στρατιωτικὰ πιστώσεις, ἐνῶ ἡ κατάστασις δὲν φαίνεται ἀνησυχητικὴ.

Παρίσι 18. — Αἱ ἐφημερίδες διερμηνεύουσι τοὺς φόβους τῶν κατοίκων ἔνεκα τῶν ἐκρηξέων τῶν συνεχῶν, θεωροῦσι δὲ τὴν κατάστασιν πολὺ σοβαράν. Πολλοὶ μέμφονται τῆς Κυβερνήσεως ὡς στερουμένης ἐνεργείας.

Ἀθῆναι. — Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἡσυχολήσῃ τελευταῖον ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων μέτρων, ἵνα δέον νὰ ληφθῶσι κατὰ τῆς «Πρωίας» ἐφημερίδος προσωπικῆς τοῦ Δηληγιάννη, ἔνεκα τῆς ἀντιδυναστικῆς αὐτῆς στάσεως.

Βερολίνον. — Ἐν τῇ διαίτῃ ὁ ἔλμποιργ ἀιτιολογῶν τὸν χωρισμόν τῆς Καγκελαρίας ἀπὸ τῆς προεδρείας τοῦ Πράσσοκου ἐπαυρῆσιν, εἶπεν ὅτι αἱ αἰτίαι εἶναι αἱ πολλαὶ ἀσχολίαι αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς δυνάμεις ἐνὸς μόνου ἀνθρώπου. Ἐνεκα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὃν ἐγέννησεν ὁ νέος νόμος περὶ σχολείων ἡ Κυβέρνησις ἀποσύρει αὐτὸν, ἐπιφυλαττομένη νὰ συμβουλευθῇ τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς.

Κατὰ τὴν Ἐθν. Εφημερίδα ὁ Βέτιχερ εἶχεν ὑποβάλῃ τὴν παρτίτσιν του, ἀλλὰ σήμερον εἶναι βέβαιον ὅτι δὲ μένει.

τὴν ὑψηλὸν, τὸ σῶμα εὐθύτερες, χαρίεσταν τὸ μεῖδιμα ὅπερ ἔφερε πάντοτε εἰς τὰ χεῖλη, ἡ δὲ ὅλη τοῦ προσώπου φυσιογνωμία ἐνεῖχε τι τὸ περὶφανὸν δι' αὐτὴν ὅπερ προσήλωνε τὰ μαγευτικὰ βλέμματα τῶν πολλῶν θαύστων τῆς. Ἡ ἀγωγή τῆς εὐτυχῆς ἡν π' ἡρσώτατη. Ἐδιδάχθη ἐκτὸς τῆς μητρικῆς τῆς γλώσσης τὴν Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν, τὴν ὀργανικὴν καὶ φωνητικὴν μουσικὴν παίζουσα διὰ τῶν ἀδρῶν καὶ ἀρχῶν χειρῶν ἀρίστων ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβαλου καὶ ἐν λόγῳ συνεκέντρου πᾶσαν ἐκείνην τὴν ἀνατροφὴν ἡν εὐχώνται πάντες οἱ καλοὶ γονεῖς διὰ τὰς θυγατέρας των. Εἰς τὴν ἐπιμελεμένην ἀνατροφὴν αὐτῆς συνετέλεσε λίαν τὸ παράδειγμα τῶν γονέων τῆς οἴτινες οὐδὲν ἔλεγον ἢ ἐπρα-

τὸν τὸ ὅποιον δὲν συνεφώνει πρὸς τὴν ἡθικήν.

Ἐν τούτοις ἦν ἀκριβῶς ἡ ὁγδοὴ ὡρα μ. μ. ἡ δὲ οἰκογένεια Δημητρίου ἡτοιμάζετο νὰ πέμψῃ ὑπηρετήν τινα ὅπως προμηθεύσῃ ἀγοραῖον ὄχημα τὸ ὅποιον νὰ μεταφέρῃ αὐτὴν εἰς τοὺς βαρῶνους Σαπούνσβουργ' ὅτε τροχίλας ἀμάξης ἠκούσθη ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου σταματήσασα ἐμπροσθεν τῆς θύρας τῆς οἰκίας τοῦ Δημητρίου. Μετ' ὀλίγον ἐπαρουσιάσθη ὁ ἴδιος ἀπεσταλμένος τοῦ βαρῶνου ἐν οἰκοστολῇ ὅστις παρεκάλε τὸν Δημήτριον ἀπὸ μέρους τοῦ βαρῶνου νὰ ἐπιβιβάσῃ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ. Ὁ Δημήτριος μὴδὲν ἐννοῶν ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐνδείξεων τιμῆς καὶ πολήψεως τοῦ βαρῶνου διέταξεν ἐν τούτοις νὰ κατέλθῃ σὴν κλίμακα καὶ νὰ ἐπιβῇ εἰς τὴν ἐπιτοῦ σταλείσης πολυτελεστάτης ἀμάξης τοῦ

βαρῶνου τὴν ὁποίαν ἐσυρὸν ὀκτὼ οὐγκρικοὶ ἵπποι.

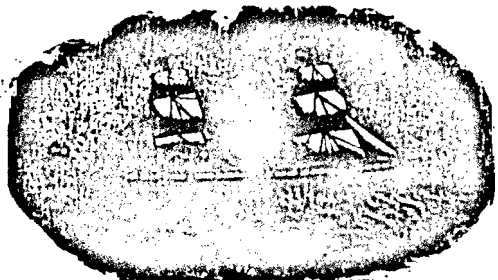
Μετ' ὀλίγα λεπτὰ φθάγουσι πρὸ τοῦ μεγάρου τοῦ Σαπούνσβουργ' πλουσίας πεφωταγωγημένου, ἰδιαιτέρως δὲ πηρέτης ἀνήγειρε τὰ ὀνόματα τῆς οἰκογενείας Δημητρίου.

Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῶν ὀνομάτων τῆς οἰκογενείας Δημητρίου οἱ πάντες ἐστρεψάν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν θύραν αὐτὸς δὲ ὁ βαρῶνος μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Φραγκίσκου καὶ τῆς συζύγου τοῦ Ἐλῆς ἐξῆλθον εἰς προὔπαντησιν τῶν ξένων. Μετὰ τὰς γενόμενας συστάσεις εἰσηγγόν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπίσημον αἴθρυσαν ἐπὶ τῇ δεξιᾷ τῶν κοσμημάτων τῆς ὁποίας ἐμείνεν ἐκθαμβὸς ἡ νεὰρὰ Ἐλένη, διότι τὰ πάντα ἐκεῖ ἦσαν χρυσῆς καὶ πολυτίμητοι λίθοι καὶ οὐδὲν πλέον.

Ὁ Φραγκίσκος νέος εἰκοσιτριετής τὴν

ἡλικίαν κρατήσας τοῦ βραχίονος τῆς δεσποινίδας Ἐλένης τῆς ὁποίας ἡ καλλονὴ καὶ τὰ ἄλλα φυσικὰ πλεονεκτήματα ἐνεποίησαν ἱκανὴν ἐντύπωσιν τῇ νεανίᾳ, περιήγαγεν αὐτὴν ἐμπροσθεν ὅλων τῶν ἐπισήμων ξένων μετ' ὧν ἐγένοντο αἱ συνήθεις συστάσεις καὶ ἀκολουθῶς ἱκέδειξεν αὐτῇ κάθισμα παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐκάθισεν κατ' αὐτὸς ἥρξασθαι δὲ νὰ τῇ ὁμιλήσῃ περὶ διαφορὰν πραγματικῶν τῆς Αὐστρίας, νὰ τῇ ἐρωτᾷ κατ' ἀντιπαροβολὴν περὶ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλα τούτοις παρόμοια. Ἐν αὐτῷ συνέβαινε καὶ μετὰ τοῦ βαρῶνου καὶ Δημητρίου καὶ τῆς βαρωνίδος μετὰ τῆς σεβαστῆς δεσποίνης. Ἐμφροσύνης.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΥΡΓΟΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΙΑ
MESSAGERIES MARITIMES

Εξαγωγή και εισαγωγή μέσω του λι-
μένου Πύργου διά των ατμοπλοίων της
Εταιρίας ταύτης, ής τα ατμόπλοια εξεπι-
ρετοῦσι τὸ πλεῖστον τῶν λιμένων.

Πληροφορίαι δίδονται ὑπὸ τοῦ κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΕΖΗ

Πράκτορος τῆς Εταιρίας ἐν Πύργῳ.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
«British-Foreign Marine Insurance
Company (Limited).

Υποπράκτωρ ἐν Πύργῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΕΖΗ

NEA

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛ. ΕΤΑΙΡΙΑ
«DEUTSCHE-LEVANTE-LINE»

de Hambourg.

Ατμόπλοια τακτικά κατ' ἐξέλιαν μεταξὺ
Αμβούργου, Αμβέρσας καὶ τῶν λιμένων
τῆς Ἀνατολῆς συμπεριλαμβανομένου καὶ
τοῦ Πύργου.

Μεταφορὰ πραγμάτων κατ' ἀποκοπὴν
ἐκ τοῦ εσωτερικοῦ τῆς Γερμανίας δι' ἀπα-
σαι τὴν Βουλγαρίαν.

Δι' ἐκτενέστερας πληροφορίας ἀπευθυν-
θῆναι τῷ Κ. Ν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΕΖΗ

Πράκτορι τῆς Εταιρίας ἐν Πύργῳ.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΒΑΤΟΥΜΙΟΥ

φύονται το γνωστὸν σημεῖον τῶν δώ-
δεκάντων. — Διαρκὴς ἐν Πύργῳ 10000—
20000 κυβαντῶν.

Ἀντιπρόσωπος: Γ. ΜΠΕΖΗΣ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

Διὰ τὴν Βουλγαρίαν ἐν γένει καταναλισκόμενα εἶδη

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΟΙΚΩΝ

Εντρυφούντων πράξεις ἐπὶ τῶν διαφόρων προϊόντων τοῦ τόπου,
ιδίως τῶν γεννημάτων.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΚΛΑΔΟΣ: Προμηθεῖων καὶ Ἐξαποστολῶν ἐμπορευ-
μάτων, εἰς τὴν κατ' ἀποκοπὴν ἀπὸ βιγανίου μέχρις ατμοπλοίου ἢ ἱστιοφόρου
ἐκ τοῦ εσωτερικοῦ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τάναντα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Γαλλιστὶ, Γερμανιστὶ, Ἰταλιστὶ, Ἑλληνιστὶ, Βουλγαριστὶ,
Ρωμανιστὶ καὶ Τουρκιστὶ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ: Bésil.—Bourgas.

ΤΑΧΥΤΗΣ

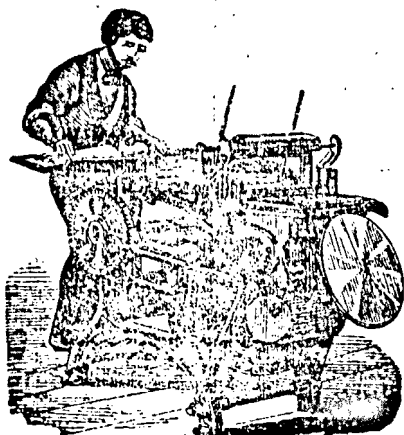
ΕΥΘΗΝΙΑ

ΜΕΘΕΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΗ ΑΡ. 535.

Εκπτώσεις 25% ἀπὸ τὰς τιμὰς πάντων τῶν τυπογραφείων

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτέραν συστήματος μηχανήν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτέρων καὶ ποικιλοτάτων χαρακτῆρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν Ἀγγλικὴν Ῥωσικὴν καὶ Σερβικὴν γλῶσσαν.

Οἱ ἀδελφοὶ ὅταν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν ἀγγελιῶν θανάτου, μνημοσύνων, γάμων, ἀρραβάνων βαπτίσεως καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, Προσκλητηρίων, Ἐπιτομῶν, Διηγημάτων, Λογαριασμῶν, ἀποδείξεων κτλ. κτλ. κτλ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

Διεθνὲς Τυπογραφεῖον Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 17 Μαρτίου 1892.

Συναλλάγματα { Πωλήσεις ἀργυρ. μὲ χρυσὸν % 3.75%
Ἀγοραὶ % 3.50%

	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λίβρα	ἐκ.	λίβρα	ἐκ.	λίβρα	ἐκ.
Ῥωσίας χρυσ. ρούβλια	100	252	—	258	255	—
φράγκ. χρ. σά	100	15	100	75	—	—
Ἀυστρίας χρυσ. φιαρ.	100	211	75	214	13	213
φράγκ. χρυσά	100	100	10	100	40	100
Γερμανίας μάρκ.	100	123	—	124	—	123
φρ. χρυσά	100	100	15	100	55	100
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ἑλβετ.						
φράγκα χρυσά	100	100	15	100	55	100
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1	25	25	25	32	25
φράγ. χρυσά	100	100	15	100	75	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	22	70	22	98	—
φράγ. χρυσά	100	—	—	100	50	—
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά	100	—	—	100	30	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας	99	—	—	100	—	—
Ἐκσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	9.39					

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστῶν. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1/10 % . Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἑκ.

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡ

ΤΩΝ ΕΛΛ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1889.

ΚΛΗΡΟΥΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΕΚ 50,000 ΚΛΗΡΩΝ, ΩΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 2

Εκ τῆς ἀξίας τῶν καθ' ἐκάστην ἐξαμηνίαν ἐκδιδομένων 50 χιλ. κλήρων Δρ. 35 χιλ. διανέμονται εἰς τοὺς ἐξαχθησομένους 63 κλήρους κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν

Εἰς τὸν πρῶτον Δρ. 20,000
Εἰς τοὺς δύο μετὰ αὐτὸν ἀνὰ Δρ. 2,500 ἑκ. 5,000
Εἰς τοὺς πέντε ἐπομένους » » 500 » 2,500
Εἰς τοὺς δέκα μετὰ τοὺς ἀνὰ Δρ. 300 » 3,000
Καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς 40 ἀνὰ Δρ. 100 » 4,500
35,000.

Ἡ κλήρωσις ἐκτελεσθήσεται ἀνυπερθέτως ἢ τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ 31 Μαΐου 1892.

Τὰ γραμμάτια πωλοῦνται ἐν τῷ Ἑλλ. Προξενικῷ γραφεῖῳ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ν. Κουλλάση.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΦΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΣΗΦΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

Μεγάλῃ ὁδῷ Ἀλεξανδρόφσκᾳ Ἀρ. 48.

ΕΝ ΠΥΡΓῳ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπιχρῶσων, ἀργυρῶν καὶ

Ἀντικειμένων πολυτελείας

ἐπιτραπέζιων σκευῶν

φρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

τοῦ πράγματος

Εἰς ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ

ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΣΟΥΜΛΑ καὶ ΒΑΡΝΗ.

ΦΟΙΝΙΕ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ἐν ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένη ἐν τῇ Ἑθνικῇ Βουλγαρικῇ Τραπεζῇ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἕνεκα τῶν ἐλευθερίων αὐτῆς ὅρων καὶ τοῦ συστήματος ὅπως προθύμως κανονίζηται ἡ ζημία. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρκαϊᾶς ἀκίνητα, κινητὰ, ἐμπορεύματα κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως ἐιδικῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ I. M. MABI Πράκτορι ἢ κ. Α. ΙΑΚΩΜΙΔΗ.

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐρσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελῶφ — Δοβριτζ
Αμοιρὰ Βασιλείου — Καβάρνα

Ἀρμενὰκ Δαματιὰν — Βαλτσίκιον
I. Ἀμοιρὰ Βασιλείου — Καβάρνα.